

Vasútállomásról a hegy csúcsára

„Mozdonyvezetőként mindig a maximumot kell nyújtanom.”

[1]

A hivatás családban maradt

Gál Richárd 1991-ben született Mosonmagyaróváron. Egy határ menti településen él, Hegyeshalomban. Mivel édesapja a MÁV-START Zrt. kiváló mozdonyvezetője, nem meglepő, hogy a család fiúgyermeké is ezt a hivatást választotta. Richárd 2009-ben érettségizett, majd 20 évesen a vasúttársasághoz jelentkezett, így a MÁV-START lett élete első munkahelye.

Mi a közös a hegymászásban és a mozdonyvezetésben? A fiatal mozdonyvezető, Gál Richárd legalább olyan szenvedéllyel beszél választott szakmájáról, mint a kedvenc szabadidős hobbijáról. Ricsi még csak 27 éves, de olyan elhivatott kolléga, akinek már két nap után hiányzik a munka.

Figyelem, fegyelem, higgadtság – ezek a képességek nélkülözhetetlenek a mozdonyvezetők esetében.

De ne felejtjük el a magabiztosságot és a problémamegoldó készséget sem! A mozdonyon én vagyok egy személyben az, aki dönt. Én vagyok az utolsó láncszem a gépezetben, épp ezért van szükség a határozottságra. Több száz utas ül mögöttem, akik megbíznak bennem, ezért mindig a maximumot kell nyújtanom.

Az előbb említett képességek azonban az élet más területén is rendkívül hasznosak. Aktív hegymászóként már a Mont Blanc-t is meghódítottad. Ehhez a teljesítményhez szintén komoly koncentrációra van szükség.

Nem tartom magam hegymászonak, hiszen ez is egy foglalkozás. Számomra viszont csak hobbi, de kétségtelen, hogy a hegyen is szükség van egyfajta magabiztosságra. Minden egyes lépést meg kell fontolnom, egy rossz döntésen akár az életem is múlhat. A hegymászásban szerzett önuralom nagyszerűen kamatoztatható a mozdonyvezetésben – és igaz ez fordítva is. Ez a sport a fejlődésről szól, s nem a hegy meghódításáról.

Ha épp nem hegycsúcsokat mászol, akkor az ország vasúti pályáin gyűjtöd a kilométereket. Nem fáradsz el a sok utazásban?

Épp ellenkezőleg: imádok mozgásban lenni, szenvedélyem az utazás. Szeretem a tengerpartokat, évente legalább háromszor elrepülök külföldre, s ezenkívül mindig van egy-egy hétvégi kirándulás is – sok esetben vonattal. Ez tökéletesen összeegyeztethető a munkámmal, hiszen egy hónapra előre megkapom a vezénylésemet.

A hegymászás – akárcsak a mozdonyvezetés – kevesek számára elérhető, titokzatos világ. Közelebb tudnád hozni hozzánk ezt az élményt?

Jól emlékszem arra a pillanatra, amikor 2013-ban Chamonix vasútállomásáról feltekintettem a Mont Blanc-ra: akkor döntöttem el, hogy egyszer fent fogok állni a csúcson. Ekkoriban még elérhetetlen álomnak tűnt, később azonban egy ismerősnek köszönhetően megismerkedhettem ezzel a titokzatos világgal, s elkezdhettem „hegymászói” pályafutásomat. Már az első alkalom is magával ragadó

volt: az erdő hideg csendjében a friss hó ropogásán kívül csak a pulzusom gyors löktetését hallottam. Hegymászás közben mindig újabb és újabb élmények kerítenek a hatalmukba: a halk neszek hajnalban, a menedékházban, a hágóvasak sercegése a gleccseren, a karabinerek csilingelése, ahogy az ébredező nap első sugarai megcsillannak a havon... Mindegyik felejthetetlen.

Ébredés. Meghitt, bensőséges hangulatot keltő szó. Mit jelent számodra az ébredés?

Óriási élmény látni, ahogy kora reggel az emberek megtöltik a pályaudvart étellel, a vezetőállásról végignézni, ahogy a nap felkel. Ez a világ csak a mozdonyvezetők szeme előtt nyílik meg. Hasonló érzés, mint amikor a hegyen útnak indulunk hajnalban. Az emberek reggelente többnyire rohannak, sietnek a munkahelyükre; a felkelő nap rendszeres látványa csak keveseknek adatik meg.

[2]

Mi motivál a mindennapokban – akár mozdonyvezetőként, akár magánemberként?

A felfedezés. Leginkább azokat az érintetlen helyeket keresem, ahová csak kevesen juthatnak el. Ezért is lettem mozdonyvezető, mert nap mint nap részesülök ebben az élményben. Minden szolgálatban újabb és újabb gyönyörűség tárul a szemem elé, a táj évszakonként más és más arcot mutat: télen a friss hóval fedett síneken száguldok, tavasszal pedig az ébredő természet vesz körbe. Soha nem jöttem még kedvetlenül dolgozni. Ha két napnál többet vagyok otthon, már hiányzik a vasút. Enélkül az életézés nélkül már nem is tudnám elképzelni az életemet. Ez az a munkahely, ami minden szempontból a legjobb számomra.

[3]

Forrás:<https://www.mavcsoport.hu/galrichard>

Hivatkozások

[1] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/2_10.jpg?itok=eZB7Mnjh [2]
https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/3_2.jpg?itok=LahGUk2I [3]
https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/1_6.jpg?itok=1ssljFQh